

—Κύριε, εἰσθε πατήρ, θὰ μὲ ἐννοῆτε... ἔχετε ἴσως κόρην νυμφευμένην... τίς ἡ-
ξεύρει ἂν μίαν ἡμέραν... ὁ Ἰωάννης εἶνε
ἐπίσης τίμιος ἄνθρωπος... σὰς παρακαλῶ,
ἄφετέ με νὰ ἴδω τὸν σύζυγόν μου...

Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ καθίσματος. Οἱ
λυγμοὶ τὴν ἔπιγονον· συνέστρεψε τὰς χεῖρας.

Ὁ γέρον φύλαξ εὗρίσκετο ἐν ἀμηχανίᾳ, ἔστρεφεν εἰς τοὺς δακτύλους τὴν συ-
ρίκτραν του, ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; νὰ φω-
νάζῃ ἄλλους φύλακας; πρὸς τί; ὅλη ἡ
τριακονταετής ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πεῖρά του
οὐδὲν τὸν ὠφέλει· ἡσθάνετο ἑαυτὸν ἀφο-
πιλθέντα.

Τέλος ιδέα τις ἐφάνη ὅτι τὸν ἐφώτισεν.

— Ἐπανέλθετε αὐριον, εἶπε χαμηλο-
φώνως, ρίπτων βλέμμα ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ
σπουδαστηρίου, ὁ διευθυντής θὰ ἔλθῃ ἀ-
πόψε· ἴσως θ' ἀναλάβῃ τοῦτο ὑπ' εὐθύ-
νην του... εἶνε ἐπιθεωρητής, δὲν θὰ ἐτόλ-
μα... θὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν ἱατρόν. Αὐριον
τὸ πρῶτ' νὰ εἰσθε ἐδῶ εἰς τὰς ἐννέα, ὁμι-
λήσατε πρὸς τὸν διευθυντήν... Ἀπὸ ἐδῶ,
προσέθηκεν ὑψηλοφώνως ὥθων ἐλαφρῶς
πρὸς τὴν θύραν τὴν γυναικα, ἥτις ἐκλονί-
ζετο.

Μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς βλοσυροὺς· ἡ Ἰου-
λία ἀφέθη νὰ τὴν ὀδηγήσῃ ἀπὸ τοῦ
βραχίονος. Δὲν ἔκλαιε πλέον, ἔτρεμε καθ'
ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα, καὶ τὰ ἄχρῳα χεῖλη
τῆς ἐξηκόντισαν τὴν κατάρρα ταύτην.

— Κατηραμένοι νὰ ἦσθε, ἄνθρωποι ἄ-
νευ καρδίας, μὲ τοὺς κανονισμοὺς σας καὶ
τοὺς νόμους σας, οἱ ὅποιοι ἔγειναν διὰ νὰ
θραύωσι τὰς καρδίας!

B'

Ἡ Ἰουλία Τισσὼ περιεπλανήθη καθ' ὅ-
λην τὴν ἡμέραν περίξ τῆς φυλακῆς. Αἱ
λέξεις αὗται: «Συμφορήσις τοῦ πνεύματος,
αἰμόπτυσις» ἐβόμβουν εἰς τὰ ὦτά της·
αἱ σκέψεις, σκέψεις ἀσυνάρτητοι, ἐδίωκαν
ἀλλήλας ἐν τῇ κεφαλῇ της, χωρὶς εἰς οὐ-
δεμίαν ἐξ αὐτῶν νὰ δυνήθῃ νὰ σταμα-
τήσῃ.

Ὅτε μὲν ἔβλεπε τὸν σύζυγόν της θνή-
σκοντα, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπλανεῖς,
ἐγκταλελειμμένον ἐν μεγάλῃ αἰθούσῃ,
καλοῦντα εἰς μάτην τὴν Ἰουλίαν του διὰ
νὰ τῷ δώσῃ νὰ πῇ, εἴτα ἐπαναπίπτοντα
ἐξηντηγμένον ἐπὶ τῆς κλίνης του — καὶ
ἀπελπισία ζοφερὰ κατελάμβανε τὴν δυσ-
τυχῇ γυναῖκα.

Ἐβιάδιζεν ἔμπροσθέν της, χωρὶς νὰ ἡ-
ξεύρῃ ποῦ ἐπορεύετο... μετὰ μίαν στιγμὴν
ἀπετίνασσε τὴν νάρκην της, ἡδυνάτει νὰ
παρδεχθῇ ὅτι ὁ Ἰωάννης, ὁ τόσον ἰσχυ-
ρός, ὁ τόσον εὐρωστος, ὁ πλήρης ἐνεργείας,
ἐπλήγη ὑπὸ τῆς φοβερᾶς νόσου. Θὰ ἀνα-
λάβῃ ἄμα τὴν ἰδίαν θὰ τῷ δώσῃ θάρρος,
θὰ τὸν ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ ὅ-
νειαρ εὐτυχίας παρήλκυνον πρὸ τῶν ὀ-
φθαλμῶν της, συναποφέροντα αὐτὴν ἐπὶ
τῶν περυγῶν των.

Ἡ ὁμίχλη ἔπιπτεν ἤδη ἐπὶ τῆς κοιλά-
δος, ὅτε ἡ ὑγρασία τῆς ἐσπέρας καὶ οἱ
σπασμοὶ κενοῦ στομάχου τῷ ὑπέμνησαν
ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ κλίνην διὰ τὴν νύ-

κτα. Διηυθύνθη πρὸς τὸ χωρίον, τὸ διήλ-
θεν ἄπαξ, δὶς, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ νὰ εἰσ-
έλθῃ εἰς μικρόν τι πανδοχεῖον, τὸ ὅποιον
παρετήρησεν εἰσερχομένη ἐν τῷ χωρίῳ.

Δειλὴ, ἀθουρῶς, εἰσέδεν ἐν τῇ χαμηλῇ
καὶ ζοφερᾷ αἰθούσῃ τοῦ πανδοχείου, καὶ
περιέμεινεν ἕως οὗ ἡ ξενοδόχος, ἀπησχολη-
μένη εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς αἰθούσης,
τὴν παρατήρησεν.

Παρὰ τοὺς φόβους της ἐγένετο δεκτὴ
καλῶς ὑπὸ τῆς χωρικῆς, γυναικὸς ἡλικι-
ωμένης ἤδη, ἥτις ἔφερεν εὐθύμως τὸ βα-
ρος τῶν πενήκοντα ἐτῶν της καὶ τῆς εὐ-
σκαρίας της. Βλέπουσι τόσας δυστυχίας
εἰς τὸ χωρίον τῆς Σαντραλ, εἶνε μάρτυρες
τοσούτων θλίψεων, ὥστε οἱ φίλοι τῶν φυ-
λακισμένων γίνονται ἐν γένει δεκτοὶ καλῶς.

— Καὶ σύ, κόρη μου, εἶσαι ἀσθενής· ἔ-
χεις ἀνάγκην ἀναπαύσεως — τῇ εἶπεν, ὅτε
ἡ Ἰουλία τῇ ἐξηγήθη ὅτι ἦλθε νὰ ἴδῃ τὸν
σύζυγόν της, ἀλλ' ὅτι ἀσθενούντος τού-
του, θὰ ἔμενεν ἴσως ὀκτὼ ἢ δέκα ἡμέρας.

Ἐνθ' συνδιελέγετο μετὰ τῶν θαμνῶν
της, ἡ γραῖα προσεπάθησε νὰ τὴν πείσῃ νὰ
καταπῇ κοχλιάριά τινα ζωμοῦ καὶ στα-
γόνας οἴνου. Ἀλλ' ἡ Ἰουλία δὲν ἠδύνατο
νὰ καταπῇ· μετὰ εἰκοσι δύο ὥρων τα-
ξειδίου, προσδοκίαν καὶ διαψευθεσίας ἐλ-
πίδας, ὁ ἄρτος τῇ ἐφάνετο πικρός, ὁ οἶ-
νος δριμύς. Ἐσπευσε νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ δω-
μάτιόν της πιστεύουσα ὅτι θὰ εὖρῃ στιγ-
μὴν ἀναπαύσεως ἐν τῇ κλίνῃ της. Ἀλλά,
εἰσερχομένη, ἐπλησίασε τὸ ἀνοικτὸν πα-
ράθυρον καὶ ἔστη ἀκίνητος.

Ὅγκος ἄμορφος οἰκοδομῶν προσκεκολλη-
μένων ἐπὶ αἰῶνας πρὸς ἀλλήλας, ἐρ-
γοστασίῳ μαυρισμένον ὑπὸ τοῦ καπνοῦ,
καὶ δεσποζομένον ὑπὸ ὑψηλῶν καπνοδό-
χων, πόλις ὀλόκληρος, ἀλλὰ πόλις νεκρά,
νεκρωμένη, ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου σημείου
ζωῆς, ὠρθεῖτο ἐνώπιόν της. Ὑπεράνω
τοῦ περιτειχίσματος, ὅπερ ἀνέπεμπε τῇδε
κἀκεῖσε ἀντανεκλάσεις χάλυβος πρὸς τὸ
φῶς τῆς σελήνης, ἔβλεπεν ἀτελευτήτους
σειρὰς κιγκλιδωτῶν παραθύρων ζωηρῶς
πεφωταγωγημένων.

Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἦσαν παλάτια πεφω-
ταγωγημένα ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς· ἦσαν τὰ ὑ-
πωσθήρια χιλιάδων φυλακισμένων. Ἡ Ἰ-
ουλία προσεπάθει νὰ μαντεύσῃ τὸ παρά-
θυρον τοῦ Ἰωάννου. Ἐστῆριζε τὸ κατὸν
μέτωπόν της ἐπὶ τῆς ὕψους· οἱ ὀφθαλμοὶ
τῆς ἐζήτουν νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὸ διά-
στημα, νὰ διαπεράσωσι τὰ τεῖχη καὶ ἀνα-
καλύψωσι τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς.

Εἶνε ἐκεῖ, εἰς τοῖχος μόνον τοὺς χωρί-
ζει. Θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν περιποιηθῇ, νὰ
τῷ φέρῃ ἀκτῖνα φωτὸς εἰς τὴν θλιβεράν
αὐτοῦ ὑπαρξίν, νὰ τῷ ψιθυρίσῃ εἰς τὸ
οὐς μίαν τῶν ἡδέων ἐκείνων λέξεων,
τὰς ὁποίας δὲν ἤκουσεν ἐπὶ τοσούτον χρό-
νον, καὶ αἵτινες ἀνορθοῦσι τὸν ἄνθρωπον,
τὸν κεκυρωμένον ὑπὸ τὸ βάρος ἀθλίης
υπάρξεως. Ἀλλ' ὁ βάρβαρος νόμος εἶνε
ἐκεῖ, ὕψων μεταξὺ αὐτῶν τεῖχη ἀδιαπέρ-
ραστα, βριθοντα στρατιωτῶν ἐτοιμῶν νὰ
πυροβολήσωσιν.

Ὡ καὶ, ὁ νόμος! — οὐδόλως διστάζει,
ἡ δυστυχὴς Ἰουλία, νὰ καταστρέψῃ τὴν εὐ-

τυχίαν μιᾶς οἰκογενείας, ὑπὸ τὸ πρό-
σχημα τῆς διορθώσεως τῶν ἀνθρώπων.

— Ἰωάννη, Ἰωάννη, ἀγαπητέ μου!
φωνάζει ἡ Ἰουλία εἰς τὴν σιγὴν τῆς νυ-
κτός.

Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως, ἡ κραυγὴ
«Φύλακες γρηγορεῖτε». Ἀνέρχεται κατὰ
πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας, θνήσκει μακράν,
εἴτα ἐπανέρχεται πάντοτε ἐξ ἴσου ἀπει-
λητική.

— Ἄν ἀπέθνησκεν, ἐσκέφθη ἡ Ἰουλία,
δὲν θὰ δυνήθω νὰ ἐπιζήσω. Δὲν ἔχω κα-
νένα εἰς τὸν κόσμον, οὔτε μίαν μόνην καρ-
δίαν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ εἶμαι προσφιλῆς.
Ἀμα αὐτὸς ἀπέθνη, καὶ ἡ τελευταία
ἐλπίς ἐξαφανισθῇ τί μοὶ μένει πλέον; Ἡ
ὀλίγη συμπάθεια γειτόνων τινῶν; — Ὅχι!
οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς αὐτοῦ μὲ συνδέει πρὸς
τὴν ζωὴν!

[Ἐπεται συνέχεια.]

Ε. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐ-
ποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς 104
φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν
Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα
πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν
«Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' καὶ Β' τόμου
πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

Ο ΚΟΝΤΕ - ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΟΝ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΔΥΟ

Τιμᾶται Δραχμῆς.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 1,20.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυ-
δρομικῶν τελῶν].

«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ἐαδὲ δὲ Μοντε-
πέν..... Δρ. 1.50 [1.70]

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Ἱερᾶς Ἐξέτασεως» μυ-
θιστορία..... Δρ. 2 [2.20]

«Ἐθελβία» μυθιστορία τοῦ Ἀγγλοῦ Ὀρ-
λέν..... Δρ. 1.70 [1.80]

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφε-
ρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [5.50]

«Αἰγυπτία Βασιλόπαις» μυθιστορία ἱστορικὴ,
ὑπὸ Γεωργίου Ἐβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γα-
λά η, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Σπρέιτ (τόμοι
τρεῖς)..... Δρ. 5.50 [6]

«Ἡ μυστηριώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary
Lafon..... Δρ. 2 [2.20]

«Μπουμπουλίνα» — Ἀρκάδιον, Δράματα ὑπὸ
Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3.30]

«Τὰ χάλια μας», κωμῶδα Π. Λαζαρίδου, ἡ-
θοποιῶν..... λ. 70 (80)

«Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως», μυθιστόρ. δραματι-
κῶτατον Ἐαδὲ - Δὲ - Μοντεπέν, ἀρτι ἐκδοθέν.
Δραγμ. 3 [3.30]

«Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον» Ἐπαθλον, Γρηγορίου
Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]

«Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου», αὐτοκράτο-
ρος τῆς Ρωσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παραρτη-
μάτων..... Δραγμ. 4 [4.50]

Ν. Ἀζελού, ἱατροῦ..... Δρ. 4 [4.30]

«Σύγγραμμα Μαγειρικῆς», Νικολάου Σαράντη
(μαγείρου)..... Δρ. 4 [4.30]